

סדר נזיקין

בבא קמא

פרק א' הלכה א', מניין שאין שמין להן (לגנב וגזלן) אמר רבה בר ממל חיים שנים ישלם חיים ולא מתים עד כדון גניבה גזילה מניין א"ר אבין והשיב את הגזילה כאשר גזל (שוהשיב את הגזילה קאי גם על תשלומי דמים אבל לא קאי על גניבה אלא רק על גזילה).

ב"ק א': ס"ד (קטע "ועיין בתוס'"), ס"ה (קטע "וע"ע בתוס'"), קע"ו *סק"א.
ב"ק ב': כ"ז *סק"א).

ב"מ: פרק המפקיד ב' סק"ג.

פרק א' הלכה א', וכשהזיק חב המזיק וכו' אמר ר' יוסי הדא אמרה אדם שחבל בחבירו תחילה אע"פ שחזר ונעשה נזק חייב וכו'.
ב"ק א': ת"כ (אולי כוונת הנ"י שהבאנו שם היא לדברי הירושלמי הנ"ל, וצ"ע).

פרק ב' הלכה א', היו שתי טבליות זו על גבי זו דרסה על העליונה ונשתברה השנייה.

ב"ק א': ר"נ (קטע "ברם בירושלמי"), רנ"ב סק"ב (קטע "ולא עוד").

פרק ב' הלכה ד', חמור טעון גדיים וכו', ומראה הפנים שם.

ב"ק א': רפ"ח.

פרק ב' הלכה ח', אבל אם הי' אחד מהן ישן, ובא חבירו לשון אצלו, זה שבא לישן אצלו הוא המועד.

ב"ק א': הוספות על פרק המניח משנת תשע"ז כ"א (קטע ראשון ולהלן שם), כ"ג.

פרק ד' הלכה ב', מ"ט דר' יודה מכיון דו חמי לון לבושין נקיין עוד הוא משנה דעתי.

ב"ק א': תס"ז, ת"ע.

פרק ה' הלכה ו', כי יפתח איש בור וכי יכרה איש בור אחד בור לנזקין ואחד בור למיתה.

ב"ק א': ל"ד (קטע "ברם הא ניהא"), ל"ה*, ע"ח סק"ה, רס"א (קטע "א"), תרנ"ו.

פרק ה' הלכה ו', וכשהוא בא לבור של מיתה את מר פטור על הכלים, וכשהוא בא לבור של נזקין את מר חייב על הכלים.

ב"ק א': ע"ח בההערה השני'.

פרק ה' הלכה ז', שמואל אמר בשהתריפו מחמת אורו אבל אם נחבט בקרקעו חייב (גם על כלים).

ב"ק א': ש"פ סק"ב וסק"ג.

פרק ה' הלכה ז', פני משה ד"ה שמואל אמר (בענין למה נקט התנא שור וכליו).

ב"ק א': שע"ח.

פרק ה' הלכה ח', ריש לקיש אמר משנה שלימה שנה ר' וכן חי' ועוף כיוצא בהן.

ב"ק א': תרס"ט.

פרק ו' הלכה א', הוציאוה ליסטין, הליסטין חייבין, א"ר הושעיה כשהוציאוה לגזולה, אבל אם הוציאוה לאבדה הליסטין פטורין.

ב"ק א': ל"ז *סק"ב (קטע "והנה בדברינו"), תרצ"ג, תרצ"ג*.

פרק ו' הלכה ה', אי מה גדיש מיוחד שתלוש מן הקרקע וכו'.

ב"ק א': תשל"ח (קטע ראשון).

פרק ז' הלכה א', רבי אבהו שאל למה לא שנינו שמידת תשלומי כפל נוהגת בטוען טענת גנב, בשותפין, מה שאין כן בתשלומי ארבעה וחמשה (קושיית רבי אבהו למה לא תנן בהמשנה שכפל נוהג בטט"ג משא"כ דו"ה).

ב"ק ב': י' סק"א (קטע "והנה שמעתי"), כ"ו סק"ב.

פרק ז' הלכה א', קושיית ר' אבהו בדבריו הנ"ל למה לא תנן בהמשנה שכפל נוהג בשותפין משא"כ דו"ה.

ב"ק ב': י"א.

פרק ח' הלכה ד', אמר ר' אחא מצוין ישראל לפרנס עבדים קוטעין יותר מן השלימין וכו', אמרי תמן במידת הדין ברם הכא במידת הרחמים (שרק עבד שנקטע ידו ניזון מן הצדקה מדינא, אבל לעבד שלם אין חיוב לתת מעיקר הדין אלא ממדת הרחמים).

גיטין: פרק המביא גט שע"ד (קטע "שו"ר בירושלמי").

אבות: כ"ו סק"א (קטע "שו"ר בירושלמי").

פרק ט' הלכה א', אמר רב חסדא הדא אמרה גזל כחושה והשמינה מחזירה בעינה, מפני שעיברה אצלו וילדה משלם כשעת הגזילה.

ב"ק ב': רצ"ג סק"ז.

פרק ט' הלכה ג', שהרקיבו מן הכנימה, אבל אם הרקיבו מתולעת כבריאיין הן.

ב"ק ב': המשך פרק הגזול קמא ל"ג.

פרק ט' הלכה ג', נשבע לו קודם הפסח, אחר הפסח משלם לו חמץ יפה.

ב"ק ב': שנו"ו.

בבא מציעא

פרק א' הלכה א', רבי יוחנן אמר אין הודיית עדים כהודיית פיו שישבע על השאר.

ב"מ: פרק שנים אוחזין קצ"א.

פרק ב' הלכה א', מניין לייאוש בעלין מן התורה וכו'.

כתובות א': רמ"ה (קטע "ויש להוכיח").

גיטין: פרק המביא גט ר"ע (קטע "ויש להוכיח").

ב"ק ב': נ"ד.

ב"מ: פרק שנים אוחזין שכ"ח (קטע "ויש להוכיח"), פרק אלו מציאות י"ב.

פרק ג' הלכה א', רבי נסה בשם רבי יונה חיים שנים ישלם למקום שהקרן מהלך שם הכפל מהלך.

ב"מ: פרק המפקיד ג' (קטע "והנה בלי"), י"א סק"א (קטע אחרון).

פרק ג' הלכה א', אמר משלם אני חוששין שמא שלח בו יד.

ב"מ: פרק המפקיד מ"ו.

פרק ג' הלכה א', היו לו עדים שנגנבה באונס וכו'.

ב"מ: פרק המפקיד ג' (קטע ראשון ולהלן שם), (ד'), ה' (קטע "והנה כבר הבאנו").

פרק ג' הלכה א', היו לו עדים שנגנבה בפשיעה וכו'.

ב"מ: פרק המפקיד ד' (קטע "והרשב"א" ולהלן שם) ובהערה השני' שם.

פרק ה' הלכה ג', תני הנותן מעות לחבירו ליקח בהן פירות למחצית ואמר לא לקחתי וכו', ואם ידוע שלקח הרי זה מוציא ממנו על כורחו.

קידושין ד': קפ"ח.

פרק י' הלכה ו', רב ושמואל חד אמר מחצה לזה ומחצה לזה וחד אמר כולו לזה וכולו לזה וכו'.

ב"ב א': ע"ה (קטע "וע"ע בביאור"), ע"ח (קטע "ועכ"פ שוב").

כבא בתרא

פרק א' הלכה ב', תני בגינה בין מקום שנהגו לגדור בין מקום שנהגו שלא לגדור כופין.

ב"ב א': ז' סק"א (קטע "גם צידד"), מ' סק"ה סק"ו סק"ז סק"ט סקי"א.

פרק א' הלכה ג', ברם הכא הוה בני דכיפין ובנתי בליבנין גבי לי' כיפין וכל שעה דנפיל בני לה.

ב"ב א': נ"ט סק"א.

פרק א' הלכה ג', רב חונה אמר מגלגלין עליו פשוטו של כותל, עד כדון לארכו, לרחבו א"ר נסא כותל חצר לא נעשה אלא להציל לו.

ב"ב א': ע"ט.

פרק א' הלכה ג', סברין מימר שאם רצה לקרות אינו מקרה, א"ר יוסי בי ר' בון תיפטר על ידי מרישיו.

ב"ב א': פ"ח.

פרק א' הלכה ה', א"ר יוחנן ארבע אמות שאמרו לא שהן לו לקניין אלא שיהא מעמיד בהמתו לשעה ופורק חבילתו.

ב"ב א': קכ"ג (קטע "מיהו הפני שלמה"), קכ"ד, קכ"ה, קכ"ו (קטע "והנה הריב"ש"), קכ"ז (קטע "והקשה"), קכ"ט, ק"ל.

פרק ג' הלכה ג', רב אמר אין חזקה לבורח ולא מארץ לארץ, שמואל אמר יש חזקה לבורח ויש חזקה מארץ לארץ.

ב"ב ב': תכ"ב.

פרק ג' הלכה ג', א"ר לעזר ואפילו שתי אבטיניות כגון שלומי ונבירו והירדן מפסיק בינתיים ועומד שם ורואה, אחד המחזיק בשדה ומחזיק בשלו אינה חזקה עד שתהא עמו באותה עיר ובאותה המדינה.

ב"ב ב': תי"ט.

פרק ג' הלכה ג', רב אמר עיקר חזקה הכנסת פירות וכו'.

ב"ב ב': רכ"ו (קטע "ומעתה נעיין" ולהלן שם).

פרק ג' הלכה ז', א"ר לעזר גידל תרנגולין בחצר שאינה שלו הרי זו חזקה, א"ר יוסי ויאות מה נפשך, אם יש לו רשות לגדל הרי זה גידל, אם אין לו רשות לגדל הרי זה חזקה. ב"ב א': צ"ב סק"ז בההערה השני'.

סנהדרין

פרק א' הלכה ב', תני רבי שמעון בן יוחי וקדשתם את שנת החמשים שנה שנים אתה מקדש ולא חדשים, והתנינן ראש בית דין אומר מקודש, מהו מקודש מקויים.

סנהדרין: צ"ג (קטע "והנה אולי" ולהלן שם).

פרק א' הלכה ב', והן שהגיעו לנהר פרת. סנהדרין: צ"ח.

פרק א' הלכה ב', אמרין לי' כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלם.

סנהדרין: ק"א סק"א.

פרק א' הלכה ג', בחורש שבין שני שבטים.

ב"ב ב': פרק יש נוחלין כ"ג סק"ב. סנהדרין: קכ"ו (קטע "ברם בירושלמי" ולהלן שם).

חומש: פרי' מסעי, אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ וגוי' (ל"ד, י"ז) סק"ב (קטע "ברם בירושלמי" ולהלן שם).

פרק א' הלכה ג', וכן תעשו, כן תעשו לדורות, משה זה מלך ונביא וכו', אספה לי שבעים איש מזקני ישראל זה סנהדרין.

סנהדרין: ה' (קטע ראשון).

חומש: פרי' בהעלותך, אספה לי

שבעים איש (י"א, ט"ז) [א] (קטע
 "והנה עיין בסנהדרין").

פרק ב' הלכה ג', ולא דנין אותו (מלך) על
 שם ומלפנין משפטי יצא.

סנהדרין: קצ"ו בההערה השני'.

אבות: שני"ו (קטע "וכן מנה").

פרק ב' הלכה ג', רבנן דקיסרין אמרין
 אסורות ממש היו.

סנהדרין: קע"ו*.

פרק ב' הלכה ה', ופורץ גדר לעשות לו דרך
 דכתיב נהגו לפני המקנה ויאמרו זה שלל דוד.

סנהדרין: רל"ט בההערה השלישית
 (קטע "מיהו עיין במה").

הוריות: קמ"ד בההערה (קטע
 "מיהו עיין במה").

אבות: רט"ז בההערה השני' (קטע
 "מיהו עיין במה").

חומש: פ"ר ויחי לא יסור שבט
 מיהודה (מ"ט, א') [ב] בההערה
 השני' (קטע "מיהו עיין במה").

פרק ג' הלכה ו', משה מהו שיהא מותר
 באשת פינחס.

סנהדרין: קמ"ד בההערה, פרק זה
 בורר ס', ס"ה (קטע "ועל פי הנ"ל
 יש להביין").

חומש: פ"ר שופטים, ובאת אל
 הכהנים הלויים ואל השפט אשר יהי'
 בימים ההם וגו' (י"ז, ט') בההערה.

פרק ג' הלכה ח', רב הונא כד הוה ידע זכו
 לבר נש בדינא ולא הוה ידע ל' הוה פתח
 לי על שם פתח פיך לאלם.

סנהדרין: פרק זה בורר פ"א
 בההערה הראשונה.

פרק ג' הלכה ט', ומניין שלא יהו העדים
 קרובין של דיינין.

כתובות ב': ק"ד.

גיטין: פרק המביא גט קנ"ח (קטע
 אחרון).

ב"ק ב': רי"ד (קטע אחרון).

ב"ב ב': פרק יש נוחלין י"ג סק"ג.

סנהדרין: ס"ט סק"ג, רמ"ג.

פרק ג' הלכה ט', ומניין שלא יהו הדיינין
 קרובין זה לזה.

סנהדרין: ר' סק"א, רמ"ג.

פרק ג' הלכה ט', בשאמרו לו הרי את
 מקובל עלינו כשנים יכול יהא חייב וכו'.

ב"מ: פרק המפקיד נ"ג (קטע אחרון).

ב"ב ב': פרק יש נוחלין קנ"א סק"א.

סנהדרין: פרק זה בורר ט"ו סק"א.

פרק ד' הלכה ה', שאם טעו ודנו בליה
 שדינם דין.

יבמות ב': תרפ"ז סק"א.

ב"ק ב': רט"ו (קטע "מיהו עיין ש").

ב"ב ב': פרק יש נוחלין י"ד סק"ב.

פרק ד' הלכה ו', מיכן לבתי דינין שלא יהו
 דנין בשבת.

יבמות א': קמ"ב סק"ב.

סנהדרין: רל"ה*.

פרק ד' הלכה ז', ר' אבהו בשם ר' יוחנן
 אף פחות מבן עשרים ושלא הביא שתי
 שערות כשר בדיני ממונות ולא בדיני
 נפשות ויושב בדינו של שור.

סנהדרין: ר' סק"ז.

פרק ד' הלכה ח', מתלא אמר הוי ראש
 לשועלים ולא זנב לאריות.

אבות: רכ"ז.

פרק ח' הלכה ג', אזהרה לגניבה הראשונה
 מניין, לא תגנוב, אזהרה לגניבה שני'
 מניין, לא תגנובו.

סנהדרין: שכ"ג (קטע "אולם
 עיין"), של"ד.

חומש: פ"ר כי תצא, כי יהי' לאיש
 בן סורר ומורה (כ"א, י"ח) (קטע
 "אולם").

פרק ח' הלכה ג', הי דינו גנב והי דינו גולן
 וכו'.

סנהדרין: של"ד.

פרק ח' הלכה ו', סברין מימר עד שלא
 עמד בדין, אתא מימר לך ואפילו עמד
 בדין, בשלא נגמר דינו, אבל נגמר דינו לא
 בדא.

סנהדרין: של"ח (קטע ראשון).

חומש: פ"ר כי תצא, ותפשו בו אביו
 ואמו (כ"א, י"ט) (קטע ראשון).

פרק ח' הלכה ח', ודוחין בה את הספק
 (דברי הירושלמי והפני משה בענין היכא

שהוא ספק אם הבא במחותרת בא להרוג או לא).

סנהדרין: שמ"ו.

פרק י' הלכה א', הפורק עול זה שהוא האומר יש תורה ואיני סופנה.

סנהדרין: שנ"ד בההערה הששית.

אבות: קמ"ד בההערה הששית.

פרק י' הלכה א', המיפר ברית זה שהוא מושך לו ערלה.

ע"ז: ק"ב (קטע "בנוסחת").

אבות: נ"ו (קטע "והנה שוב ראיתי"), קנ"ו (קטע ראשון).

פרק י' הלכה א', המגלה פנים בתורה זה שהוא האומר לא ניתנה תורה מן השמים.

סנהדרין: שנ"ד בההערה הששית.

אבות: קמ"ד בההערה הששית,

קנ"ט (קטע "והנה לכאורה").

פרק י' הלכה א', תנא רבי חנינה ענותוני קומי רבי מנא זה (המגלה פנים בתורה) שהוא העובר על דברי תורה בפרהסיא כגון יהויקים בן יאשי' מלך יהודה וחבריו.

סנהדרין: שנ"ד בההערה הששית.

אבות: קנ"ט (קטע "והנה בירושלמי").

פרק י' הלכה א', רבי עקיבה אומר אף הקורא בספרים החיצונים כגון ספרי בן סירא וספרי בן לענה וכו'.

סנהדרין: שס"ח.

פרק י' הלכה ב', גיחזי אדם גבור בתורה הי' אלא שהיו בו שלשה דברים וכו'.

סנהדרין: שנ"ט.

אבות: שט"ו (קטע "ועוד קשה").

פרק י' הלכה ו', עיר לא כפר, עיר לא כרך, והוא שתהא מחמשה עד י' דברי ר"מ, ר' יהודה אומר ממאה ועד רובו של שבט.

סנהדרין: קכ"ה ("ועיין בירושלמי").

פרק י' הלכה ו', היו שם גרים ותושבין מהו שישלימו לרוב.

סנהדרין: ש"פ.

פרק י' הלכה ו', היו שם ביברים של חי' ושל עופות ושל דגים וכו' מהו.

סנהדרין: שצ"א (קטע אחרון).

חומש: פר' ראה, ואת כל שללה

תקבץ (י"ג, י"ז) (קטע אחרון).

פרק י' הלכה ח', לא תוסיפון לשוב בדרך הזה עוד, לשיבה אין את חזור, חזור את לסחורה ולפרקמטיא ולכבוש את הארץ.

סנהדרין: קפ"ט סק"ב.

חומש: פר' בשלח, לא תספו לראותם עד עד עולם (י"ד, י"ג) [ב].

פרק י"א הלכה ג', ובאת לרבות ב"ד שביבנה, ר' זעירא אומר לשאילה.

סנהדרין: פ"ח, קי"ב, רס"ד.

שבועות

פרק א' הלכה ד', א"ר בון אילו ישראל כשירין שמא אינן מביאין מה שקבעה להן תורה.

זבחים א': רמ"ז (קטע "מיהו בירושלמי"), רמ"ט.

חומש: פר' פנחס, עלת חדש בחדשו (כ"ח, י"ד).

פרק ג' הלכה א', שבועה שלא אוכל מצה אסור לוכל מצה בליל הפסח, שלא אוכל מצה בליל הפסח לוקה ואוכל מצה.

שבועות: נ"ט (קטע ראשון וקטע

"והנה תוסי"), קכ"ב (קטע "ועי' בשו"ת").

פרק ג' הלכה ה', צידדו לומר שבל' של עבד לא חשיב קנס אלא מה שיותר משויו.

ב"ק א': רט"ז סק"ב.

פרק ג' הלכה ח', שבועה שאין אנו יודעין לך עדות לוקין משום שבועת העדות (גירסת הרשב"א חייבין משום שבועת ביטוי).

שבועות: פ"א (קטע "מיהו עי' ברשב"א").

פרק ד' הלכה א', נאמר כאן שני ונאמר

ולומר שרק מהקנס של שן ועין הרי הוא פטור אפילו מדיני שמים).

ב"ק ב': המשך פרק מרובה ע"ד (קטע אחרון), ע"ז, פ"ג * סק"ג סקי"ג.

סנהדרין: ע"ה קטע "ולכאורה יש ליישב".

דברי הירושלמי הבאתי במקומות הנ"ל מכתובות אבל הם נמצאים גם בירושלמי שבועות.

פרק ז' הלכה ח', או הב ל"י כל מה דתבע לך או אישתבע ל"י כל מה דמגלגל עלך.

ב"מ: פרק שנים אוחזין ק"ל

פרק ח' הלכה א', וגונב מבית האישי לא מראש גגו (שאינו מבוצר).

נדרים: פרק אין בין המודר י'.

קידושין ג': ק"ה (קטע "ודברינו" ולהלן שם).

ב"ק ב': פ"ז.

ב"מ: פרק המפקיד א' (קטע "וע"ע בקצה"ח").

סימנים בענינים שונים: "חמץ בבית השומר" סק"ב (קטע "והנה הקצה"ח" וקטע אחרון).

להלן שני וישארו שני אנשים במחנה מה להלן אנשים ולא נשים ולא קטנים אף כאן אנשים ולא נשים ולא קטנים, הרי למדנו שאין אשה מעידה מעתה אין אשה דנה (כן גורס הרא"ש בשבועות פרק ד' סי' א')

ב"ק ב': ר"ז.

שבועות: קכ"ו (קטע "והנה יש עוד טעם").

פרק ה' הלכה ו', אין, כמאן דמר ונתן פדיון נפשו של מזיק (כצ"ל) כולו קנס (שהמ"ד שסובר שכופר הוא דמי מזיק הרי הוא סובר שכופר הוא קנס).

כתובות ב', תקל"ה.

ב"ק א': ס"א (קטע "ברם י"ל" ולהלן שם), רט"ז סק"א.

פרק ה' הלכה ו', מהו שיאמר לו (בקנס) צא ידי שמים וכו', הדא אמרה שאין אומרים לו צא ידי שמים.

קידושין ב': שט"ו (קטע "ועוד יש לתרץ" ולהלן שם) (בענין אם יש לחלק בין היכא שהוא פטור מדיני אדם משום מודה בקנס לבין שאר ציורים, וכן בענין אם שייך לחלק

עבודה זרה

(י"ח, ה') [א] (קטע "וע"ע במהר"ץ חיות").

פרק ב' הלכה ג', תבשילא תותי ערסא.

ליקוטי הלכות ומנהגים: פרק י"ב אות א' (קטע "ובספר" וקטע "והדרישה"), אות ב' (קטע "ועוד העיר הבינת אדם שבירושלמי").

פרק ב' הלכה ב', לא סוף דבר שאמר לו הרוג את איש פלוני אלא אפילו אמר לו חמוס את איש פלוני (יהרג ואל יעבור).

כתובות ב': ל"ב (קטע "וע"ע במהר"ץ").

ב"ק א': תשמ"א (קטע ראשון).

חומש: פר' אחרי מות, וחי בהם

מכות

פרק א' הלכה ב', וחרנה אמר בכותב לו פרוזבול.

גיטין: פרק השולח - פרוזבול כ"ג (קטע "והנה עיין במכות").

פרק א' הלכה א', בר פד"י אומר המחלל לא נתחלל וכו' בר פד"י אמר הוא ינוס ולא זוממיו.

מכות: מ'.

פרק ב' הלכה ו', רבי יוחנן שלח לרבנין דתמן תרתין מילין אתון אמרין בשם רב ולית אינון כן, אתון אמרין בשם רב יפת תואר לא התירו בה אלא בעילה ראשונה בלבד ואני אומר לא ביאה ראשונה ולא אחרונה שני' אלא לאחר כל המעשים. קידושין ב': רפ"א (קטע "עוד יש ליישב").

פרק ב' הלכה ו', רבי יוחנן שלח לרבנין דתמן (הרמב"ן בקידושין דף כ"ב ע"א מביא מימרא זו בשם ירושלמי בפרק בתרא דסנהדרין).

דמויות ותקופות: משנה ו' סק"ג.

פרק ב' הלכה ו', ומניין שהיתה סנהדרין גדולה אצל המזבח, ולא תעלה במעלות על מזבחי ומה כתיב תמן ואלה המשפטים

הוריות

פרק א' הלכה א', אין חייבין עד שתהא הוריי' מלשכת הגזית אמר רבי יוחנן טעמא דהך תנייא מן המקום ההוא אשר יבחר ה'. הוריות: ד' (קטע ראשון).

פרק א' הלכה א', אם בידע כל התורה ואינו יודע אותו דבר אין זה שמעון בן עזאי, ולהלן שם.

אבות: קע"ב.

פרק א' הלכה ב', והא ר' מנא בר תנחום אמר נכנסו מאה עד שיורו כולן, אף בחזירה כן או רוב כת, פשיטא לך רוב (ומראה הפנים ד"ה פשיטא).

הוריות: ל"ג.

פרק א' הלכה ד', דרבי אמר אין לך מעכב אלא מופלא של ב"ד בלוד, כתיב והי' אם מעיני העדה מי שהוא עשוי עינים לעדה.

הוריות: נ"א (קטע "והנה בגמרא").

פרק א' הלכה ז', אמר רבי לעזר לא מר אלא ששה והן רובו הא חמשה אע"פ שהן רובו הרי אילו פטורין, אמר רבי יוסי בי רבי בון מתניתא אמרה כן מחצית שבטים ובלבד רוב אוכלוסין, ודכוותה מחצית אוכלוסין ובלבד רוב השבטים.

וגו'.

סנהדרין: קי"ג סק"א (קטע ראשון).

ע"ז: פ"ח סק"א (קטע ראשון).

פרק ב' הלכה ו': מראה הפנים ד"ה סבור (בענין מעם מזבחי תקחנו למות אבל לא לגלות).

יבמות א': קמ"ד (קטע אחרון) ובההערה.

סנהדרין: רל"ו ובההערה.

פרק ב' הלכה ז', בענין אם רוצח שגלה לעיר מקלט צריך להעלות שכר ללוים.

חומש: פר' מסעי, צו את בני ישראל ונתנו ללוים מנחלת אחוזתם ערים לשבת (ל"ה, ב') סק"ב.

הוריות: י"ח.

פרק ב' הלכה א', והוא שיהא יודע לישא וליתן בהלכה, דלא כן מה נן אמרין ויש שוטים מורין.

הוריות: פ"א (קטע ראשון).

פרק ב' הלכה א', מראה הפנים ד"ה אית תני תני העם ב"ד.

הוריות: ח' סק"א (קטע אחרון).

פרק ב' הלכה ג', רבי זעירא בשם רב ירמי' מתניתא דרבי מאיר וכו'.

הוריות: ח' סק"א (סוף קטע ראשון).

פרק ב' הלכה ג', והא קדמיתא לא תנינן משיח ומשיח בכלל.

הוריות: פ"ח (קטע "והנה ראיתי").

פרק ב' הלכה ה', אי זו היא מצות עשה שבנידה אמר רבי אבין והזרתם את בני ישראל מטומאתם.

הוריות: צ"ז.

פרק ב' הלכה ו', רב הושעיה בעי מעתה אשה לא תהא חייבת על ביאת מקדש.

הוריות: ק"ה (קטע "מיהו באמת").

פרק ב' הלכה ז', לא נחלקו ר"א וחכמים לשמיעת קול ועל ביטוי שפתים שאינו

מביא שעיר אלא שעירה, ועל מה נחלקו על טומאת מקדש וקדשיו וכו'.

סנהדרין: קס"ט.

הוריות: ק'.

פרק ג' הלכה א', אמר רבי לעזר כהן גדול שחטא מלקין אותו ואין מעבירין אותו מגדולתו, אמר רבי מנא כתיב כי נזר שמן משחת אלקיו עליו אני ה' כביכול מה אני בגדולתי אף אהרן בגדולתו.

הוריות: קט"ו (קטע "ולכאורה יש

פרק ג' הלכה ב', טעמא דרבי שמעון משם שהגדולה מכפרת, אמר רבי יוסי שאין חטאו וידיעתו שוין.

הוריות: קי"ט.

פרק ג' הלכה ב', חטאו בספק מאן דמר משם שהגדולה מכפרת כשם שהיא מכפרת על הוודאי כך היא מכפרת על הספק, מאן דמר אין חטאו וידיעתו שוין אין חטאו וידיעתו שוין.

הוריות: קי"ט.

פרק ג' הלכה ב', חטאו על שמיעת קול ועל ביטוי שפתים ועל טומאת מקדש וקדשיו מאן דמר משם שהגדולה מכפרת אפילו כן הגדולה מכפרת.

הוריות: פ"ט (קטע "ועיין בירושלמי").

פרק ג' הלכה ב', יכול נשיא שבטים כנחשון ת"ל ועשה אחת מכל מצות ה' אלקיו ולהלן הוא אומר למען ילמד ליראה את ה' אלקיו לג"ש מה אלקיו שנאמר להלן נשיא שאין על גביו אלא אלקיו אף אלקיו שנאמר כאן נשיא שאין על גביו אלא אלקיו.

הוריות: קכ"ט.

פרק ג' הלכה ב', מיכן ואילך בליסטייא היו נוטלין אותה (בני יהוא).

סנהדרין: ל"ו סק"א (קטע "ועיין עוד בירושלמי"), קפ"ג סק"ו.

אבות: רט"ז (קטע "ועיין בירו" וקטע "ברם יש לדחות"), רכ"א סק"ו.

חומש: פ"ו ויחי לא יסור שבט מיהודה (מ"ט, א') [ב] (קטע אחרון).

לומר" ולהלן שם), קט"ז.

פרק ג' הלכה א', אמר ר' לעזר כהן גדול שחטא מלקין אותו ואין מעבירין אותו מגדולתו וכו'. רשב"ל אמר נשיא שחטא מלקין אותו בבית דין של שלשה, מה מחזירין לי וכו'.

הוריות: קט"ז.

פרק ג' הלכה א', נדבת ציבור ונדבת נשיא, נדבת נשיא קודמת.

ע"ז: י"א.

פרק ג' הלכה ב': דכל אותן ששה חדשים שהי' דוד בורח מפני אבשלום שעירה הוות מתכפר לו כהדיוט.

סנהדרין: ל"ו סק"א (קטע "ועיין עוד בירושלמי"), רל"ט, שכ"ב (קטע ראשון).

הוריות: ק"י (קטע אחרון), קמ"ד ובההערה שם.

אבות: רט"ז (קטע "ברם") ובההערה השני' שם.

חומש: פ"ו ויחי לא יסור שבט מיהודה (מ"ט, א') [ב] (קטע אחרון) ובההערה השני' שם.

פרק ג' הלכה ב', אין מושחין מלכים אלא מן הקרן.

הוריות: ק"ג.

פרק ג' הלכה ב', אין מושחין מלכים כהנים.

סנהדרין: ל"ו סק"א (קטע "וע"ע ברמב"ן").

אבות: רט"ז (קטע "ועיין ברמב"ן").

פרק ג' הלכה ב', מה טעמא דרבנן, משיח, יכול זה המלך וכו'.

הוריות: קל"ג (קטע "ועיין גם ביומא").

פרק ג' הלכה ד', נדבת משיח ונדבת נשיא נדבת משיח קודמת.

הוריות: קנ"ה סק"ג, קנ"ז, ק"ע (קטע "ולכאורה").

פרק ג' הלכה ד', נדבת ציבור ונדבת נשיא נדבת נשיא קודמת.

הוריות: קנ"ה סק"ג, ק"ע (קטע
"ולכאורה").

פרק ג' הלכה ד', נדבת משיח ונדבת ציבור
מי קודם.

הוריות: קנ"ה סק"ג, ק"ע (קטע
"ולכאורה").

פרק ג' הלכה ד', נדבת משיח ושעירי
עבודה זרה עומדין שעירי עבודה זרה
קודמין מפני שדמן נכנס לפנים.

הוריות: קנ"ד (קטע "ברם באמת"),
קנ"ה סק"ג, קנ"ו (קטע "והנה יש
לעיין").

פרק ג' הלכה ד', כסות אשת חבר וחיי עם
הארץ, כסות אשת חבר קודמת וכו' (ומראה
הפנים בד"ה כסות).

הוריות: קס"ה.

פרק ג' הלכה ד', הוא קודם לאמו.

הוריות: קס"ה.

פרק ג' הלכה ד', שניהם עומדין בקלון
האיש קודם לאשה, למה, שהאשה דרכה
לכן והאיש אין דרכו לכן.

הוריות: קס"ד.

פרק ג' הלכה ה', נביא קודם למשוח
מלחמה.

הוריות: קע"א.

פרק ג' הלכה ה', בשעת הדוכן שנו.

קידושין ד': שכ"ה (קטע "ועיי
במגן אברהם").

הוריות: קנ"א*.

חומש: פר' במדבר, ואני הנה
לקחתי את הלויים וגו' (ג', י"ב) [א]
(קטע "ועיי במגן אברהם"). פר'
ראה, השמר לך פן תעזב את הלוי
כל ימיך על אדמתך (י"ב, י"ט).

פרק ג' הלכה ה', משה ע"י שלא נתייגע
בתלמוד תורה הקדים ראשים לזקנים,
יהושע וכו'.

אבות: פרק ראשון ג' סק"א.

פרק ג' הלכה ה', ממזר ת"ח קודם לכהן
גדול עם הארץ, סברין מימר ליפדות
ולחיות ולכסות, הא לשיבה לא, א"ר
אבון אף לשיבה.

הוריות: קס"ז (קטע אחרון).

אבות: ר"כ סק"א (קטע אחרון).